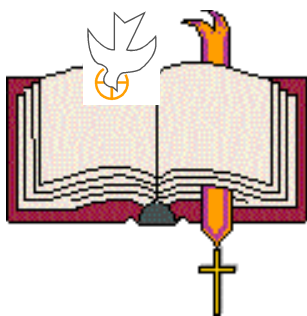

kristityn foorumi

Valheellinen hengellinen sodankäynti -opetus: Kuinka seurakunta pakanallistuu

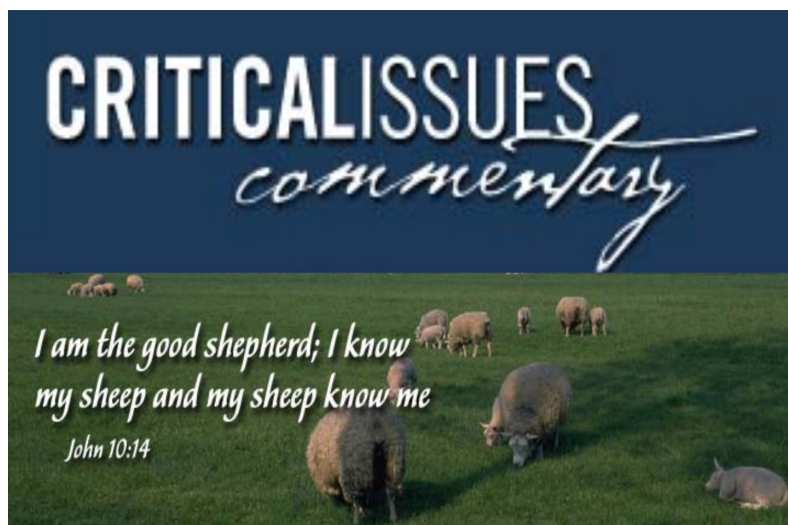
Bob DeWaay
Critical Issues Commentary

Orrel Steinkamp, The Plumbline, Vol. 17, 4/2012: Minulle tämä on ehdottomasti vedenjakaja-artikkeli pastori Bob DeWaay'lta, joka on henkilökohtainen ystäväni ja palvelutyökollegi. Hän on antanut minulle luvan muotoilla uudelleen ja esittää materiaali Plumbline julkaisussani. Artikkelini vahvistaa sen synnin vakavuuden, kun etsitään ja kuvitellaan asioita, jotka eivät perustu Jumalan ainutlaatuihin ilmoitukseen. Hän toi ilmoituksensa julki Raamatun apostoleille ja profeetoille säilyttäen sen seurakunnalleen Raamatun kirjoituksissa. Uusien ilmoitusten julkituominen yli sen mitä Jumala on päättänyt paljastaa, on petollinen "kristillisen" ennustamisen muoto. Näistä mystisistä, lihallisista ja vääristä ilmoituksista (ks. "Elijah List" <http://www.elijahlist.com/index.php>) tulee harhainen ansa. Jossakin vaiheessa sellaista kohtaa Jumalan tuomio. Ilmeisesti seurakunnalle ei koskaan ole ollut kovin vaikeaa turvautua pakanalliseen ja väärään ilmoitukseen. Paavalin ajoista alkaen on aina ollut kiusaus "mennä yli sen, mitä on kirjoitettu" (1.Kor.4:6). Raamattu on innoitettu, ehdottoman varma, erehtymätön ja RIITTÄVÄ Jumalan sana. Sen kautta Jumala ilmoittaa itsensä, paljastaa lunastuksen draaman Jeesuksen Kristuksen kautta, vetää ihmisen tykönsä sekä opettaa hänelle välttämättömän totuuden jumaliseen elämään nyt ja

tulevaan ikuiseen elämään. 2.Tim.3:16-17 vahvistaa, että jokainen kirjoitus yksin on "hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut." Uskonpuhdistajat kyseenalaistivat pakanallistuneen kirkkolaitoksen ja antoivat meille

Seuraavassa Bob DeWaayn artikkeli, pohjana Samuel Korhosen suomennos, KF:n tarkennuksin:

Pakana on jokainen, jolta puuttuu Jumalan erityinen ilmoitus. Ellei Jumala olisi puhunut, kuten Hepr.1:1-2 kuvaa, niin jokainen ihminen

"Sola Scriptura" - "yksin Raamattu" -käsitteen. Mutta voi! Seurakunta on nyt taas hukutettu väärin ilmoituksiin, ehkä jopa suurempiin kuin keskiajalla. Voimme olla tyytyväisiä ja siunattuja Hänen arvovaltaisesta ilmoituksestaan. Kaikki muu tulisi jättää pakanoille, heidän mystiikalleen ja mytologialleen.

maailmassa olisi pakana. Pohtisimme, kuinka voisimme manipuloida "jumalia" parantaaksemme olojamme. Loisimme shamaanien luokan, jolla olisi erityiset kyvyt olla yhteydessä henkimaailmaan ja käsitellä sitä. Juuri sitä on jokainen pakanakulttuuri.

(Kristityn Foorumin täsmennys: Raamatun "pakana" -käsite tarkoittaa ei-juutalaista, eli kaikkia muita kansoja paitsi juutalaista kansaa. Se ei tarkoita, että juutalainen kansa olisi parempi kuin muut kansat, tai että sen ihmisillä olisi joku toinen pelastustie ohi Kristuksen. Raamatullisessa mielessä myös uskoontullut pakana on edelleen pakana, eli ei-juutalainen. Sana pakana ei siis yksiselitteisesti tarkoita ihmistä, joka ei usko Jumalaan. Tässä artikkelissa kirjoittaja tarkoittaa pakana -sanalla yleistä pakanuutta, Jumalasta langennutta

maailmaa ja ihmisluontoa, pakanallista kulttuuria).

On murheellista, että juuri sellaiselta seurakunta näyttää nyt, kun "hengellisen sodankäynnin" opettajat etenevät kuten pakanat ilman mitään erityistä ilmoitusta (s.o. Raamattua) ohjaamassa heitä. He kauppaavat kiellettyä, pakanallista tietoa (osoitamme myöhemmin kuinka). Koska pakanuuden kiusaus on kaikkialla ympärillämme, meidän täytyy osata erottaa sen monet tavat tunkeutua seurakuntaan. Artikkelissa tutkimme hengellisen sodankäynnin opetuksia ja

osoitamme sen pelottavan tavan, jolla ne tutustuttavat kristittyjä pakanalliseen maailmankuvaan.

Raamattu on meidän "palomuurimme" pakanuutta vastaan. Kun uskomme ja harrastamme yksin Raamattua tulkiten sitä sen kirjoittajien tarkoittamalla tavalla, niin kristillinen maailmankuvamme kehittyy. Periaate "Raamattu yksin" edellyttää, että Raamatun ulkopuolisten lähteiden käyttäminen hengellisen tiedon hankkimiseksi on kielletty. Siihen sisältyy myös, että Jumala on ilmoittanut kaiken tarvitsemamme ja että on syntiä ajatella ja toimia muutoin. Jumala on rajoittanut pääsyn hengelliseen tietoon omaksi parhaaksemme. Hän tahtoo meidän ajattelevan, kuten tosi kristityt eikä kuten pakanat.

Sodankäynti -maailmankuva

Tri. Gregory Boyd (on Suomessakin tuttu nimi suositusta kirjasta "Epäilijän kirjeet: isän ja pojan väittelyä uskosta", Aikamedia 2010, 3. painos) kuvailee "hengellinen sodankäynti" -maailmankuvaa sellaisena, jota pakanat noudattavat. Samanaikaisesti hän kuitenkin väittää sen olevan maailmankuva, jota Raamatun kirjoittajat noudattivat. Minusta hänen näkökulmansa on hämmästyttävä. Hän puhuu tietyn pakanayhteisön maailmankuvasta: "Itä-Ecuadorin Shuar-intiaanit uskovat, että on olemassa kaksi todellisuuden tasoa: 'tavanomaisen' fyysinen maailma, jonka koemme aisteillamme ja 'todellinen' maailma, joka koetaan silloin tällöin ja enimmäkseen unissa, tai shamanistisilla matkoilla."

(1)

Early in the morning they left for the Desert of Tekoa. As they set out, Jehoshaphat stood and said, "Listen to me, Judah and people of Jerusalem! Have faith in the LORD your God and you will be upheld; have faith in his prophets and you will be successful." **2 Chronicles 20:20**

The battle is getting intense.

72-Hour worship warfare intercession

Culmination May 19, 2012 6:00 AM - 6:00 PM
Cuneta Astrodome, Pasay City
Open to all those who desire to stand in the gap for the destiny of the Philippines!

Bleachers P50, UpperBox/LowerBox/Ringside P200, Court P500

FOR REGISTRATION DETAILS, CONTACT: IFP NATIONAL OFFICE (02) 533.5183 / 533.5166, 0916.2330946, 0922.8022436, 0922.8387727
NFS OFFICE (02) 889.3935 LOC. 7558, 0917.8915333
EMAIL US at ifp.registrations@yahoo.com OR LOG ON TO <http://intercessorsforthephilippines.com>

Tässä maailmankuvassa "todellinen" maailma on henkien maailma, johon ei voi päästä, mutta sitä pidetään asioiden syynä "epätodellisessa" fyysisessä maailmassa. Boyd selittää: "Tämä näkymätön henkien yhteisö on kaiken fyysisessä maailmassa tapahtuvan takana - vaikka onkin nähtävä 'valheen' ohi voidakseen havaita tämän yhteisön." (2)

Pakanayhteisöt, mitä nimeä siitä käyttävätkään, ovat luoneet em. shamaanien luokan. Boyd selittää kuinka se toimii Shuareilla: "Shamaanien (lääkemiesten) tärkein tehtävä Shuar-kulttuurissa, kuten monissa muissa primitiivisissä kulttuureissa, on käydä sotaa näiden henkien kanssa heimonsa jäsenten puolesta. Tässä ei ole mitään "luonnollista" pahaa; siinä on vain ylliluonnollisen pahan uhreja. Shamaanin tehtävä on siksi mennä "todelliseen" epätavanomaiseen maailmaan ja taistella sellaisia ylliluonnollisia hyökkäyksiä vastaan." (3)

Hengellinen sodankäynti on shamaanien tehtävä. Boyd kuvailee tarkasti pakanallista "sodankäyntimaailmankuvaa." Minua järkyttää, että hän väittää sen olevan raamatullinen maailmankuva: "Tämän teoksen keskeinen väite on, että tämä sodankäyntimaailmankuva on yhdessä tai toisessa muodossa Raamatun kirjoittajien maailmankuva sekä Vanhassa Testamentissa että vielä enemmän Uudessa." (4) Hän antaa tämän määritelmän: "Kattavimmin sanoen tämä maailmankuva on se näkökulma todellisuuteen, joka keskittyy vakaumukseen, että elämän hyvät ja pahat, onnekkaat ja onnelliset puolet on tulkittava yleensä seurauksena siitä, kun hyvät ja pahat, ystävälliset ja vihamieliset henget sotivat toisiaan ja meitä vastaan." (5) Se merkitsee, että hyvinvointimme on pahojen henkien käsissä ja ellemme keksi keinoja käsitellä noita henkiä, meistä tulee uhreja.

Erimielisyyteni Boydin kanssa ei koske henkien, hallitusten tai valtojen, eikä Saatanan tai muiden henkiolentojen olemassaoloa. Ei edes sitä, että Raamattu todella kuvaa sellaisten olentojen vaikutuksen alaista maailmaa. Erimielisyyteni koskee hänen johtopäätöstään, että Jumala ei täydellisesti valvo omaa maailmankaikkeuttaan. Boyd haluaa vapauttaa Jumalan kaikesta mahdollisesta yhteydestä pahaan rajoittamalla Hänen kaitsemuksellista maailmankaikkeuden hallintaansa.

Kaitsemuksellinen näkemys sanoo, että vaikka Jumala sallii pahan, Hän siitä huolimatta valvoo täysin omaa maailmankaikkeuttaan ja vie historiaa eteenpäin

omien hyvien tarkoitustensa mukaan (lihavoinnit KF). Ne meistä, jotka uskomme siihen, otamme tällaiset kohdat kirjaimellisesti: "Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan" (Ef.1:11).

On monia muita kohtia, jotka vakuuttavat, että Jumala hallitsee kaitsemuksellisesti omaa maailmankaikkeuttaan. Raamattu sanoo, että Hän vetää kansojen rajat (Apt.17:26), asettaa inhimillisen esivallan (Room.13:1), päättää, mitä Saatana saa tehdä (Job1:7-12) ja että Kristuksen kautta hän loi maailman (Hepr.1.29) "kantaen kaikki voimansa sanalla" (Hepr.1:3). Psalmista kirjoittaa: "Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen, sinä perustit maan ja se pysyy. Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki ovat sinun palvelijoitasi." (Ps.119:90, 91). (6)

Sodankäyntimaailmankuva on Boyd'in keino hyljätä kaitsemuksellinen maailmankuva, jonka väitän olevan raamatullinen. Hän nimeää puolustamani näkemyksen "kaitsemukselliseksi maailmankuvasuunnitelmaksi." (7) Mainitsen Boydin, koska hän esittää sodankäyntimaailmankuvan kaikkein oppineimmalla tavalla myöntäen sen olevan pakanallinen. Toiset hengellisen sodankäynnin opettajat vievät sen vieläkin pidemmälle etsimällä tietoa ja apua henkien maailmasta muka sodankäynnin tarkoitukseen.

Hengellisen lakisysteemin uhrit

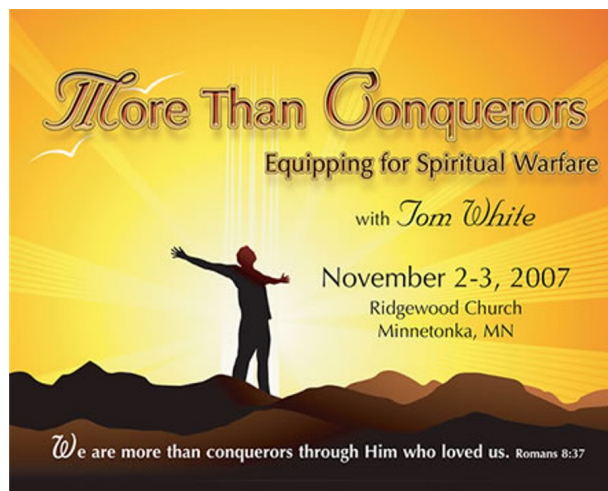
Niiden - jotka omaksuvat pakanallisen sodankäyntimaailmankuvan – ongelma on, että he ovat tekemisissä näkymättömän maailman kanssa ja tekevät sitä käyttäen laitonta työkalupakkia. Henget ovat harjoittaneet jumalatonta kanssakäymistään tuossa maailmassa tuhansia vuosia ja tuntevat toimintatapansa. Pakanat pelkäävät näitä olentoja. He tietävät, että henget ovat olemassa ja että ne voivat aiheuttaa paljon vahinkoa. Siksi pakanat kehittivät shamaaniluokan, jonka tehtävä on ymmärtää näkymätöntä maailmaa. Shamaanit vaativat pragmaattisia tuloksia, mutta mistä he voivat tietää, etteivät henget käytä heitä itseään?

Pakanat uskovat, että on olemassa hyviä ja pahoja henkiä. Hyviä voidaan käyttää heidän edukseen. ”Etu” määritellään pragmaattisen tuloksen perusteella. Esimerkiksi Jose Silva opetti ihmisiä, kuinka ottaa yhteyttä henkioppaisiin käyttämällä Silva-mielenkontrolliohjelmia. Kun kristityt kysyivät, mistä hän tiesi, että nämä henget ovat ”hyviä”, hän vastasi: ”Ne ratkaisevat ongelmia.” (8) Tietenkään hän ei koskaan ajatellut, että henget voisivat ratkaista väliaikaisia ongelmia pitääkseen ihmiset kuuntelemassa heitä eikä evankeliumia! Pettäminen on henkien perusominaisuus. Shamaanit ovat niiden pettämisiä samoin kuin heidän asiakkaansa ja molemmat ovat helvettiin vievällä tiellä.

Ne, jotka omaksuvat sodankäyntimaailmankuvan, ovat vakuuttuneita, että heidän täytyy löytää keino käydä taistelua henkimaaailmassa. Kristityt, jotka sanovat

omaavansa sellaisia kykyjä väittävät, että menestyksen avain henkimaaailmassa on tuon maailman ”lakisysteemin” eli ”voimankäyttövaltuuksien” oppiminen. Tuossa maailmankuvassa Jumala ei suvereenisti valvo omaa maailmankaikkeuttaan.

Siksi oletetaan, että Jumala on asettanut lakisysteemin, jota henkien on noudatettava. Ihmisillä, jotka oppivat tuon lakisysteemin salaisuudet, on jonkin verran toivoa, että he voivat käyttää sitä

hallitsemaan henkiä. Näin he siis järkeilevät. Kuuluisa eksorkisti Bob Larson selittää: ”Kiroukset ovat ankaria ja tarkkoja henkimaaailman oikeudellisia järjestelyjä. Aivan kuten inhimilliset sopimukset sisältävät pienellä painettua ja huolella työstettyä kieltä, niin myös saatantistiset kiroukset ovat usein täynnä pieniä yksityiskohtia, jotka vaativat yksityiskohtaista mitätöimistä.” (9)

Tunnetummeko me tämän ”lakisysteemin” yksityiskohdat? Emme! Jumala ei ole opettanut meille sellaisen systeemin yksityiskohtia. Tällä tavalla sodankäyntimaailmankuva vie meidät pois sola scriptura-periaatteesta shamaanien pakanalliseen maailmaan. On luotu erikoisluokka ihmisiä (tässä tapauksessa ”vapautus”-neuvojat), jotka tekevät

seurakunnassa samaa, mitä shamaanit pakanoille. Ajattele sitä kuormaa, joka näillä ihmisillä on. Jos he eivät huomaa jotakin ”pienellä painettua”, niin tämä erehdys voi suistaa raiteilta koko prosessin.

Bob Larson myöntää:

”Joissakin tapauksissa olen havainnut, että yhden lauseen, tai sanan, poisjättämisellä voi olla suuri vaikutus. Saatana hyödyntää pienintäkin seikkaa pitääkseen kirouksen voimassa.” (10) Pienellä

painettu teksti on ongelmallista lakiasiakirjoissa tässä omassa maailmassamme, mutta kuinka toivotonta se onkaan maailmassa, jota emme voi edes nähdä ja jossa ei ole mitään asiakirjoja!

C. Peter Wagner yhtyy ajatukseen lainmukaisuuksista henkimaaailmassa: ”Yksi kummallisemmista puolista koskien

pyhiinvaellustani hengellisen sodankäynnin kenttään muutaman menneen vuoden aikana on ollut havaintoni, että ne, jotka olivat puhuneet siitä, eivät olleet keskenään yhtä mieltä linnoitusten luonteesta. He olivat yhtä mieltä siitä, että linnoitukset tarjoavat pimeyden voimille laillisen pohjan pahoille teoilleen sekä yksilöissä maanpinnan tasolla, että kaupungeissa, tai valtioissa, strategisella tasolla. Melkein jokaisella heistä oli kuitenkin oma mielipiteensä näiden linnoitusten luonteesta ja identiteetistä.” (11)

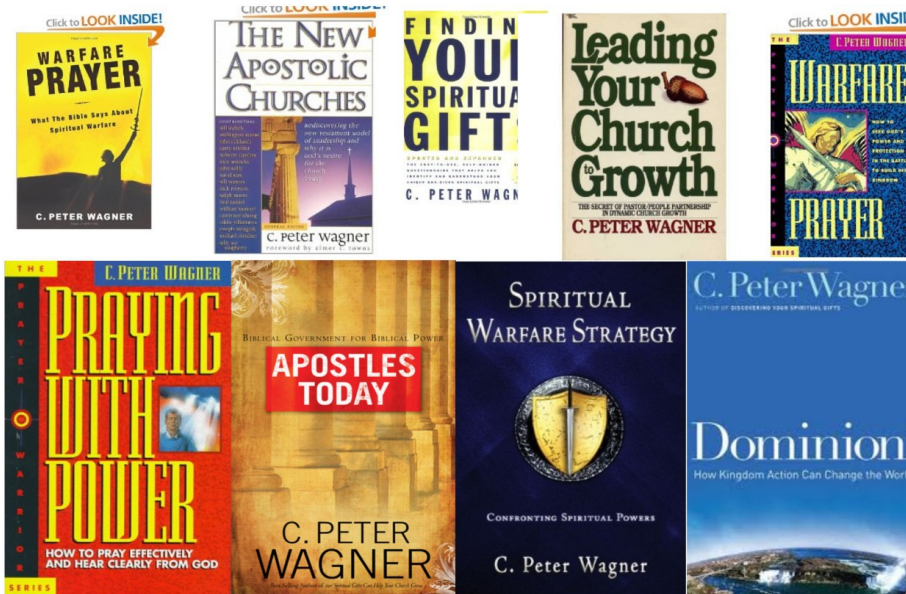
Tietenkään he eivät voi olla yhtä mieltä, koska eivät voi tietää! He pelaavat sellaisen hengellisen tiedon piirissä, jota Jumala ei ole ilmoittanut. Ellei Jumala puhu, me jäämme arvailemaan henkimaaailman syitä, vaikutuksia ja toimintoja.

Tämä "erimielisyys" niiden kesken, joilta puuttuu erityinen ilmoitus, on pohja sellaisille perusteluille, joita tuli esiin Jobin ja hänen ystäviensä välillä, kun he turhaan etsivät vastauksia. Ennen kuin Jumala puhui jokaisen oli arvailtava kärsimystensä syytä ja luonnetta - ja he arvasivat väärin. Nämä asiat kuuluvat "salaisten asioiden" piiriin. Ne kuuluvat vain Jumalalle (5.Moos.29:29), johon palaamme myöhemmin).

syyt saavat aikaan määrätyn tuloksen. Jos nyt joku täyttää edellytykset pahojen henkien toiminnalle (täyttääpä hän ne tahallaan, kuten noita tai meedio-- tai tahattomasti, kuten kristitty), niin hän on ehdottomasti antanut pohjan niille toimia itsessään." (12) Yksi yhteinen asia näillä opettajilla on, että he kiistävät, että kristityt ovat paenneet näitä maailmankaikkeuden pahoja voimia. (13) Heidän ehdottamansa

Hänen ajattelunsa mukaan jokainen, jolta puuttuu vahva tahdonvoima, joutuu pahojen henkien saaliiksi. Jokainen tunnettu tai tuntematon tekemisen tai tekemättä jättämisen synty päästää henget kristityn kimppuun. (17) On vaikea kuvitella, että yksikään kristitty, joka uskoo tämän opetuksen, voisi ajatella olevansa vapaa henkien kirouksesta.

Neen ollessa huolestunut henkilökohtaisesta synnistä ja hengistä Wagneria kiinnostavat alueelliset henget, jotka ahdistavat suuria kansanryhmiä: "Yksi syy, miksi pahat henget onnistuvat palaamaan, on, että linnoituksia, joihin ne olivat perustaneet lailliset oikeutensa valvoa tuota aluetta ja sen kansaa, ei ole perinpohjaisesti poistettu. Me tiedämme tästä kokolailla enemmän kuin ennen paljolti ymmärryksemme kautta, että keskeinen osa strategisen tason sodankäyntiä pitäisi tapahtua samaistuvan katumuksen (identifical repentance) kautta. Tarkan ja sensitiivisen hengellisen kartoituksen kautta voimme tunnistaa menneiden sukupolvien anteeksiantamattomiin synteihin perustuvat linnoitukset ja ymmärrämme nyt noiden syntien käsittelemisen tavat ja keinot omassa sukupolvessamme." (18)

Eräitä Wagnerin kirjoja

Yritys ymmärtää ilmoittamattomia hengellisiä lakisysteemejä merkitsee, että meidät asetetaan takaisin sitä vuosituhansia harjoittaneiden pakanoiden maailmaan. "Kristitty" kirouksen murtaja tuskin eroaa pakanallisesta vastaavasta.

Watchman Nee, varhainen innovaattori tässä "kristillisessä pakanuudessa" väitti, että jos ilmoittamatonta hengellistä oikeudellista systeemiä ei löydetä, niin se antaa pahoille hengille pääsyn kristittyihin: "Jokaiselle Jumalan luomalle asialle on laki. . . Siitä johtuen myös pahat henget operoivat määrättyjen lakien mukaan, joista yksi on, että määrättyt

pakenemiskeino on tieto ja menetelmät, joita Raamattu ei ilmoita.

Nämä opettajat poimivat usein lauseita Raamatusta ja päättelevät niiden luovan systeemin, jonka sisäinen toiminta täytyy keksiä jonkin Raamatun ulkopuolisen keinon kautta. Nee esimerkiksi käyttää jakeen Ef.4:27 sanaa "sijaa" todistamaan tämän oikeudellisen systeemin olemassaoloa ja sen oppimisen tarvetta. (14) Nee sanoo: "Se ei vaikuta mitenkään onko ihminen kristitty, tai ei; kunhan vain ehdot on täytetty, niin pahat henget eivät jätä toimimatta." (15) Yksi näistä ehdoista, joka Nee'llä on mielessä, on "tahdon passiivisuus." (16)

Huomaa, että Wagner väittää, että hengillä on niille myönnettyjä "laillisia oikeuksia" menneiden sukupolvien ihmisten tekojen perusteella. Tämä on sopusoinnussa sodankäyntimaailmankuvan kanssa, joka väittää, että ihmiset ovat vaikeuksissa, koska demonit ja muut henkiolennot ovat saaneet laillisen pääsyn heihin

menneidenkin sukupolvien ihmisten tekojen perusteella. Huomaa, että meidän on oletettava sen tiedostamisen vaativan salaista tietoa. Kuinka muuten voisimme suorittaa ”hengellistä kartoitusta.” Raamattu ei anna sellaista karttaa eikä kuvaile, kuinka rakennetaan hengellisen ohjauksen systeemi.

Demoni esimerkiksi kiitti Bob Larsonia hänen henkimaailman salaisten sääntöjen tuntemuksestaan. *Demoni: ”Kuka sinulle opetti säännöt?” Larson: ”Mitä tarkoitat tuolla?” Demonin: ”Hengelliset säännöt, jotka määräävät, mitä saamme ja mitä emme saa tehdä. Jonkun meidän puoleltamme on täytynyt opettaa sinua.”* (19) Tämä korostaa suurta ongelmaa sodankäyntimaailmankuvassa. Salaiset hengellisten taistelujen ”voimankäyttövaltuudet” nähdään avaimena voittoon. Vaikka tämä olisikin totta, niin pahat henget elävät omassa todellisuudessaan ja meidän on ”kalasteltava” eri keinoin arvailen saadaksemme edes osittaista ja mahdollisesti väärää tietoa niistä. Itseasiassa meidät pakotetaan tulemaan pakanoiden kaltaisiksi ja luomaan shamaanien luokka. Nämä sitten ovat muita parempia salaisen tiedon saamisessa. Seurakunta tulee riippuvaiseksi tällaisesta ilmoittamattomasta, kielletystä hengellisestä tiedosta ja sitä paljastavasta ihmisluokasta. Kun näin käy, niin seurakunta on pakanallistettu.

Salaisen hengellisen tiedon hankkiminen

Minusta on todella järkyttävää, että korkeasti koulutetut kristityt eivät näe omien opetustensa vaikutuksia.

Esimerkiksi C. Peter Wagner omistaa kokonaisen kirjansa luvun (luku 2) väitteelle, että Raamatun ulkopuolista hengellistä tietoa voidaan saada ja että se on oikeaa. Hän käyttää samaa taktiikkaa, jota toisetkin ovat käyttäneet väittäen, että ”logos-sana” on Raamattu ja ”rhema-sanat” ovat hengellisen ilmoituksen suoria lähteitä. (20) Avattuaan oven Raamatun ulkopuoliselle tiedolle henkimaailmasta hän seuraa sitä hämmästyttäviin paikkoihin: *”Siinä [luvussa 2] ehdotan, että voi olla mahdollista saada valikoitua, mutta oikeaa tietoa pimeyden maailmalta itseltään. Haluan erityisesti painottaa, että arvostelukykyä tarvitaan, kun yritetään tehdä tätä, koska pahat henget ovat luonnostaan pettäjiä ja niitä täytyy kohdella vihollisen todistajina. Siitä huolimatta tietyt ihmiset, kuten shamaanit, noitatohtorit, Idän uskontojen harjoittajat, New Age -gurut, tai okkultismin professorit yliopistojen tiedekunnissa, ovat esimerkkejä ihmisistä, joilla voi olla paljon enemmän kattavaa tietoa henkimaailmasta, kuin useimmilla kristityillä. Osa heidän hankkimastaan tiedosta on tarkkaa.”* (21) Hän kehottaa meitä käyttämään arvostelukykyä tiedonhankinnassa pimeyden maailmasta. Se on kuitenkin mahdotonta, kun mennään näkymättömään maailmaan. **Raamatun meille antama arvostelukyky on objektiivinen ja liittyy Jeesuksen Kristuksen tunnustamiseen (1.Joh.4:1-5).** Nämä shamaanit on hyljättävä tällä perusteella. Wagner kehottaa kristittyjä etsimään totuutta juuri niiltä ihmisiltä, jotka Jumala tuomitsee 5. Mooseksen kirjassa.

Vaikka osa tästä tiedosta olisikin tarkkaa, se on silti voimakkaasti kielletty. Jumala kieltää meiltä pääsyn salaiseen tietoon omaksi hengelliseksi parhaaksemme. Ei siksi, että osa siitä voi olla epätarkkaa. Se on kielletty, koska se on tuhoisaa - siitä riippumatta, onko se totta vai ei! **”Älköön keskuudessasi olko ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tahi joka tekee taikoja, ennustelee merkeistä, harjoittaa noituutta tai velhoutta, joka lukee loitsuja, kysyy vainaja- tai tietäjähengiltä tahi kääntyy vainajien puoleen. Sillä jokainen, joka senkaltaista tekee, on kauhistus Herralle ja sellaisten kauhistusten tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa heidät sinun tieltäsi”** (5.Moos.18:10-12). Tätä tarkkuuden kysymystä ei Raamattu mainitse. Nämä ihmiset ja harjoitukset ovat pelkästään ”kauhistuksia.” Kuitenkin näiden kiellettyjen harjoitusten kautta pakanat saavat hengellisen tietonsa.

Wagner on avannut tulvaportin pakanuudelle seurakunnan hukuttamiseksi. Ainoa, jolla on täydellinen tieto henkimaailmasta ja joka voisi antaa meille hengellisen ”kartan”, on Jumala itse. Miksi olettaisimme, että Hän tarkoituksella pidätti tiedon, jonka tarvitsisimme evankeloidaksemme kaupunkeja, vapauttaaksemme ihmisiä Saatanalta, poistaaksemme kirouksia ja tuodaksemme Hänen valtakuntansa maan päälle. Ja tuo tieto meidän olisi nyt kerättävä ”kristillisiltä” shamaaneilta? Jumala on antanut meille täsmälleen sen mitä tarvitsemme: Raamatun selvän ilmoituksen. Kaikki muu kuuluu Hänelle: **”Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja**

meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat” (5.Moos.29:29). Sola scriptura -periaatteen hylkääminen on syy, että nämä pakanalliset opetukset tunkeutuvat niin syvälle evankeliseen liikkeeseen. Nämä harjoitukset vetoavat ihmisiin, jotka eivät tyydy siihen mitä Jumala on päättänyt ilmoittaa.

Wagner tekee virheen kun olettaa, että koska henkimaailma, jossa shamaanit harjoittavat taitoaan on todellinen, niin siitä kerätty tieto voi olla tarkkaa ja hyödyllistä: *”Jotkut ei-kristityt, joko animistisia shamaaneja, guruja, lamoja, filosofeja, tai mitä tahansa, voivat kyetä välittämään meille jotakin tietoa henkimaailman todellisuudesta, jossa he ovat saavuttaneet huomattavan asiantuntemuksen. Nämä ei-kristilliset lähteet on tietysti arvioitava rukouksentäyteisellä tutkimuksella ja varovaisuudella. Meidän täytyy silti pitää mielessä, että se henkimaailma, jolle he ovat omistautuneet, on todellinen maailma eikä heidän ”pakanallisen” mielikuvituksensa tuotetta. Siksi joitakin sitä koskevia asioita voidaan tuntea tarkasti.”* (22) Kysymys ei kuitenkaan ole henkimaailman todellisuudesta eikä siitä, onko sitä koskeva tieto ehkä tarkkaa. Itsekin myöntäisimme, että joillakin shamaaneilla on tehokkaita menetelmiä, jotka toimivat heidän asiakkaidensa (ainakin näennäiseksi / KF) hyväksi. Silti okkultismin maailma on kielletty kristityltä.

Kuvaamalla Raamatussa kiellettyä toimintaa ”rukouksentäyteiseksi tutkimukseksi” on absurdia. Sellaisen prosessin tulos on ”kristillinen” pakanaus –

ristiriita jo sanoissa. Wagner huomauttaa, että kun demonien sanat on kirjattu Uuteen testamenttiin, niin *”ne puhuvat totta!”* (23) Hänen mielestään tämä – jota hän ei kuitenkaan voi tietää – oikeuttaa tällaisen tiedon etsimiseen. Larson tekee saman virheen: *”Joku pitäisi nimetä kirjanpitäjäksi saadusta tiedosta demoneja kuulusteltaessa. Kun uhrin demonisen systeemin sisäinen rakenne on paljastettu, niin luettele henget niiden aseman mukaan, mainitse niiden oikeus ja sisääntulon syy ja merkitse muistiin niiden laillinen pohja jäämiselle.”* (24) Käsitys erehtyy todetessaan, että koska jotkut demonit puhuivat Jeesuksen läsnäollessa, niin meidänkin pitäisi pyrkiä puhumaan niille kerätäksemme tietoa. Evankeliumien päämäärä on osoittaa, että Jeesus on se joka sanoi olevansa, lihaksi tullut Jumala. Kaikki asiat, myös henkimaailma, ovat Hänen valtansa alla. Lisäksi Jeesus usein käski demoneja vaikenemaan. Hän ei kerännyt tietoa henkimaailmasta.

Hengellinen menetelmä

Väitän, että Jumala on rajoittanut meidät siihen mitä on päättänyt ilmoittaa meille koskien hengellisen maailman todellisuutta Raamatussa. Hän antaa meille vapauden käyttää viittä aistiamme ja rationaalista mieltämme osallistuaksemme yleisen ilmoituksen maailmaan niin, että voimme selvittää Hänen kuvakseen luotuna ihmisinä. Mutta Hän estää pääsyn ilmoittamattomaan hengelliseen tietoon omaksi parhaaksemme. Hän ei tahdo oman kansansa olevan pakanoiden kaltaisia. Näemme tämän Eedenin paratiisissa. Jumala salli Aadamille ja Eevalle pääsyn kaikkiin paratiisin puuihin, paitsi yhteen. Aadamille annettiin oikeus antaa nimet eläimille. Puista syöminen, maan muokkaaminen ja nimien antaminen eläimille ovat yleisen ilmoituksen oikeaa käyttämistä. Heillä oli myös erityinen ilmoitus: *”mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö”* (1.Moos. 2:17). Käärme sanoi, että oli olemassa muuta tietoa, joka olisi hyödyllistä ja jonka Jumala pidätti heiltä. Hän oli oikeassa siinä, että Jumala pidätti sen. Mutta valehteli antamalla ymmärtää, että se olisi hyödyllistä.

Jumalalla on oikeus pidättää tieto harkintansa mukaan. Ihmisparin senjälkeinen kapina syöksi heidät ja heidän jälkeläisensä synnin ja kuoleman orjuuteen. Jumala salli tavanomaisin keinoin hankitun tiedon ja Jumalan heille suoraan antaman hengellisen tiedon. Kielletyillä keinoilla (kuuntelemalla käärmettä ja olemalla tottelematon Jumalan käskyille) saatu ”tieto” on tuhoisaa ja jos sitä noudatetaan, se johtaa tuomioon. Viidennen Mooseksen kirjan jaksossa, jossa ennustaminen kielletään, sanotaan: *”Kun tulet siihen*

maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä opettele jäljittelemään niiden kansojen kauhistavia tekoja" (5. Moos. 18:9).

Jumalan tahto ei koskaan ole, että hänen liiton kansansa saa hengellisyytensä pakanoilta tai pakanallisista harjoituksista!

Tänä päivänä monet seurakunnassa etsivät kuitenkin juuri sitä. Paavali puhuu tämän saman sanoman

usein omistavatkin pätevää henkimaailmaa koskevaa tietoa." (25)

Wagnerin ilmaisemat ideat ovat selvästi epäraamatullisia. Jumala puhuu varmuudella määräämiensä puhujien kautta, sanoja joita on toteltava. Jumalan antama tieto välitetään erityisten Jumalan valitsemien ihmisten kautta, jotka Jumalan kansa tunnistaa. Okkultismissa on

Wagner menee pidemmälle ja ehdottaa uuden hengellisen menetelmän kehittämistä ja testaamista: *"En väitä, että tässä kirjassa todistaisin strategisen tason hengellisen sodankäynnin, hengellisen kartoituksen, tai samaistuvan katumuksen raamatulliseksi. Väitän kuitenkin, että meillä kyllä on riittävästi raamatullista todistusaineistoa oikeuttamaan vähintäänkin työhypoteesi, jota voimme*

testata kentällä, arvioida, muokata ja tarkentaa; enimmillään se voi olla merkittävä, suhteellisen uusi Jumalan meille antama hengellinen teknologia... Jos näin on, niin kieltäytyä käyttämästä sitä joidenkin osalta voi sisältää vaaran olla uskoton Mestarille." (26)

Pakanuudesta tuttu labyrinthi on nyt "kristillisen rukouskävelyn" yksi muoto

jakeessa 1.Kor.12:2: *"Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahdottiin."* Wagner ehdottaa, että voimme saada suoran pääsyn ilmoittamattomaan hengelliseen tietoon sekä kristillisistä että ei-kristillisistä lähteistä: *"On myös tärkeää tunnistaa, että hengellinen näkökyky, joka vastaanottaa tietoa suoraan henkimaailmasta ei ole yksinomaan niiden kyky, jotka ovat uudestisyntyneet. Hengellinen arvostelukyky varmasti muodostaa ainakin jonkin ulottuvuuden siitä Jumalan kuvasta, joksi kaikki inhimilliset olennot, kristityt tai ei-kristityt, on luotu. Jos tämä pitää paikkansa, niin inhimilliset olennot, joko indo-eurooppalaiset, melanesialaiset, Amerikan intiaanit, tai keitä sitten ovatkaan, voivat omistaa ja*

olennaista, että etsitään suoraa tietoa henkimaailmasta, jota Jumala ei ole päättänyt ilmoittaa. Ero meidän ja pakanoiden välillä on, että meillä on Jumalan Sana (erityinen ilmoitus), jonka ovat puhuneet meille valitut miehet, jotka puhuivat "lihaksi tulleen Jumalan kanssa" ja "koskettivat Häntä" (1.Joh.1:1). Poiketa sola scriptura-periaatteesta luullen, että Jumala antoi kaikille ihmisille erityisiä sielunkykyjä hengellisen tiedon hankkimiseksi, on kristillisen jumalauskon hylkäämistä ja pakanuuden omaksumista.

Wagner on oikeassa yhdessä asiassa: ei ole paljon eroa kristittyjen ja ei-kristittyjen suoralla pääsillä henkimaailmaan hakemaan tietoa. Itse asiassa on olemassa sana, joka kuvailee kumpakin kategoriasta: petetyt.

Tässä näemme vakavan luokan harhoja. Kuinka voidaan "testata kentällä" epäraamatullista hengellistä "teknologiaa", menetelmää? Henkimaailma ei antaudu sellaiseen testaukseen. Yleisessä ilmoituksessa menetelmää voidaan kehittää ja testata johtuen kyvystämme luoda valvontasysteemejä osoittamaan toistettavuutta ja objektiivisesti testaamaan tulosta. Mutta kuinka tämä voidaan tehdä näkymättömien henkien kanssa, joilla on pahat aikeet ja oma paha tahto. Ne ovat meille näkymättömiä ja todennäköisesti manipuloivat tulosta edukseen ja meille tappioksi.

Lisäksi "testaamisen" prosessi on mahdoton arvioida. Jotkut ovat yrittäneet käyttää tilastoja todistamaan, että heidän hengellisen sodankäyntinsä "toimii". Kuitenkin ilman muuttujien valvontaa heillä ei

ole päteviä tietoja. Rikokset lisääntyvät ja vähenevät eri kaupungeissa lukuisista erisistä, joita on mahdotonta valvoa. Ryhmät, jotka menevät "rukouskävelyille" suorittaen "samaistuvan katumuksen" rituaaleja, eivät voi tarkastella tulevaisuuden rikostilastoja nähdäkseen "toimiko" heidän kokeilunsa. Mielessään he elävät pakanallista maailmankuvaa, joka käyttää "todellista" henkimaailmaa valvomaan vähemmän "todellista" näkyvää maailmaa. Mutta näkyvä maailma on täytetty sen omalla monimutkaisella syiden ja vaikutusten systeemillä, kuten taloudelliset olosuhteet, perheen olosuhteet, poliisipolitiikka, oikeussysteemit ja poliittiset päätökset. Jos rikosten määrä vähenee jonkun tehtyä hengellisen "kokeen", niin saako hän siitä ansion? Ja jos se kasvaa, niin syyttääkö hän muita tekijöitä? Koko lähestymistapa on pahasti virheellinen.

Ainoa kysymys jolla on merkitystä on, onko Jumala käskennyt meitä suorittamaan rukouskävelyjä, sitomaan alueellisia henkiä, harjoittamaan samaistuvaa katumusta, tai muita uusia hengellisiä menetelmiä, joita Wagner ja kumppanit ehdottavat henkimaailman kontrolloimiseksi. On selvää, että Jumala ei ole määrännyt niitä, eli ei ole mitään tarvetta "kokeiluun". Raamatullista rukoilemista harjoitetaan Jumalan käskyjen ja lupausten perusteella. Sitä emme voi kokeilla ja sitten lopettaa, jos emme pidä tuloksesta. Vastakohtana tälle Wagner sanoo, ettei hänellä ole raamatullista todistusta menetelmilleen, vaan hän kokeilee.

Kuten olen osoittanut, näitä kokeiluja ei voi testata. Koko

prosessi on hullun hommaa. Kuinka Wagner voi siis väittää, että meillä on vaara "olla uskon Mestarille," ellemmme tee mitä Jumala ei milloinkaan ole käskennyt meidän tehdä! Hän on heittänyt pois sola scriptura -periaatteen ja "sitonut" lukijansa prosesseihin joista myöntää, ettei niitä opeteta missään Raamatussa. Wagner uhkailee kristittyjä tottelemattomuudella ja synnillä, elleivät he omaksu hänen epäraamatullisia kokeilujaan. Tätä on mahdoton hyväksyä ja se pitäisi suoraan hyljätä.

Siunaus ja kirous

Pakanat elävät kirousten ja uhkien, jotka tulevat näkymättömistä ja pahoista hengellisistä syistä ja vaikutuksista, hellittämättömän pelon alla. Heillä on menetelmiä kirousten luomiseksi ja toisia niiden purkamiseksi. Heillä on ammattilaisia kiroamaan ja purkamaan kirouksia. Lisäksi heillä on suurempi pelko, että pahoilla henkiolennoilla on omat prosessinsa ahdistusten jakamiseksi ihmisuhreilleen. Tämä ajattelu on seuraus pakanallisesta maailmankuvasta. Kuten on laita tarkastelemissamme opetuksiin nähden, niin on olemassa "kristillinen" versio pakanallisesta kirouksen purkamisesta. Yksi niistä perustuu ideaan "sukupuolvikirouksista" (generational curses). Opetus ei perustu raamatulliseen kontekstiin mutta sitä käytetään selittämään vaivoja ja vaikeuksia, joita kristityt voivat kokea. (27)

Sen takana oleva virheellinen logiikka ehdottaa, että koska Jumala varoitti Vanhan testamentin Israelia, että Hän **"kosta isiä pahat teot kolmanteen ja neljanteen polveen"** ja kun **5. Moos. 28.**

luku luettelee pahoja seurauksia kostoksi Israelille uskottomuudesta liitolle, niin siksi joku voi tarkastella oireita ja seurauksia olettaen olevansa kirottu tuntemattomien esi-isien tuntemattomien syntien vuoksi. On loogista, että tämä luo uskomussysteemin, jossa jokainen voi olla varma kirotuksi joutumisesta. Derek Prince, jonka kirja opettaa, että kristityt ovat kirousten alaisia ja heidän täytyy löytää syyt, selittää: *"Kääntäen, jokainen meitä edeltävästä neljästä sukupolvesta, koska on harjoittanut näitä syntejä, voi olla kirouksen syy meidän sukupolvessamme. Kullakin meistä on kaksi vanhempaa, neljä isovanhempaa, kahdeksan isoisovanhempaa ja 16 isoisoisovanhempaa. Se tekee yhteensä 30 henkeä, joista jokainen voi olla kirouksen syy elämässämme. Kuinka moni meistä on sellaisessa asemassa, että voi taata, ettei yksikään 30 välittömästä esi-isästäamme koskaan sekaantunut minkään muodon epäjumalanpalvelukseen tai okkultismiin?"* (28)

Vastaus on tietysti: ei yksikään. Tämä uskomus luo tarpeen ihmisluokasta, joka kykenee hankkimaan salaista tietoa (mikä esi-isien synty aiheuttaa minkin kirouksen) ja värkkäämään prosessin sen purkamiseksi. Jälleen kerran: pakanallinen ajattelu on tullut seurakuntaan ja synnyttänyt tarpeen shamaaniluokalle ja siihen liittyvälle shamaanikoulutukselle. Heille Raamatun sisältö ei voi suoraan antaa välttämätöntä tietoa (mitkä synnit ja kiroukset) eikä myöskään yleinen ilmoitus. Niinpä he, kuten heidän pakanalliset esi-isänsä, jälleen kalastelevat vastauksia henkien merestä. Minkä nämä opetukset ja opettajat ohittavat on, että

Raamatussa siunaus ja kirous ovat suhteeseen liittyviä, eivät oireita. Ihminen, joka on oikeassa liitosuhteessa Jumalan kanssa, on siunattu vaikka löytäisikin itsensä epämiellyttävistä olosuhteista. Ihminen, joka on kapinassa Jumalaa kohtaan on kirottu, vaikka elämä menisi hänellä kuinka hyvin.

Ihmisten luetteloon, jotka "uskon kautta olivat todistuksen saaneet" on esimerkiksi otettu sellaisia joita pilkattiin, pieksettiin, sahattiin kahtia, on puutteenalaisia, kiusattuja ja muita hirveitä asioita (Hepr. 11:35-39). Suosituissa siunausta ja kirousta koskevissa kirjoissa kristityt kuitenkin katselevat oman elämänsä oireita päättääkseen ovatko he kirottuja. Derek Prince luettelee seuraavia asioita kirouksien oireina: *"henkinen ja/tai emotionaalinen romahdus, toistuva tai krooninen sairaus (varsinkin, jos perinnöllinen), hedelmättömyys, taipumus keskenmenoon, avioliiton särkyminen ja vieraantuminen perheessä, jatkuva rahapula, alttius onnettomuuksille ja itsemurhien sekä luonnottomien, tai ennenaikaisten kuolemien, historia..."* (29) Jos jokin näistä asioista esiintyi esi-isiesi neljässä sukupolvessa tai sinun elämässäsi, niin Prince väittää, että olet kirottu vaikka oletkin kristitty. Ilmeisesti jokaisen olisi pidettävä itseään kirottuna.

Opetus on selvästi epäraamatullinen. Prince väittää esimerkiksi, että ihmiset joilla on "rahapula" ovat kirottuja. Jeesus kuitenkin sanoi näin: *"Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta"* (Luuk.6:20). Valtakunnan kansalaiset ovat siunattuja vaikka olisivat köyhiä. Prince saa ideansa

soveltamalla 5.Moos. 28 luvun kirouksia kristittyihin ehdottaen, että he ensin päättävät onko heillä joitakin noista negatiivisista seurauksista. Jos on, niin he voivat olla kirouksen alaisia. Hän sanoo, että vielä yhden tai kahden esiintyminen ei kuitenkaan vahvista kysymyksessä olevan kirous. Jokaisen täytyisi etsiä yliluonnollista tietoa päättääkseen onko hän kirottu. (30)

Tämä asettaa meidät jälleen Raamatun ulkopuolisten ilmoitusten tarpeeseen. Meidän olisi jälleen käytädyttävä kuten pakanat. Kyseessä on looginen virhepäätelmä joka etenee tähän tapaan: Jos luontokappale on normaali kissa niin sillä on neljä jalkaa. Fidolla on neljä jalkaa, siis Fido on kissa. Tämä on kuitenkin virhepäätelmä jota kutsutaan "seurauksen puolustamiseksi" - yksinkertaistettua "jos on näin niin siitä seuraa se" -kaavan logiikkaa. Neljälle jalalle on olemassa enemmän kuin yksi mahdollinen syy. Ei tarvitse olla kissa omatakseen neljä jalkaa.

Kun tätä virhettä sovelletaan 5.Moos. 28 luvun kirouksiin saadaan: jos israelilaiset liitossa Jumalan kanssa rikkovat tuon liiton ja menevät muiden jumalien perässä, niin nuo kiroukset tulevat heidän päällensä (5.Moos.28:16-68). Tästä vedetään yksilöä

koskeva johtopäätös: Koska Susannalla on useita noissa 52 jakeessa lueteltuja kirouksen oireita niin Susanna on kirouksen alainen. Päättely on virheellinen sillä, 1) Susanna ei ole Vanhan liiton alainen israelilainen, 2) Hänen oireilleen voi olla monia muita syitä kuin kirous seurauksena "liiton rikkomisesta" Jumalan kanssa. Oireiden objektiivinen tutkiminen ei siis riitä kirouksien toteamiseksi. Emme voi tietää erityisen ilmoituksen (Raamatun sanojen) emmekä yleisen ilmoituksen (fyysisten oireiden tutkimisen) avulla onko kysymyksessä kirous. Se merkitsee, että taas tarvitsemme shamaania. Jälleen olemme kutsuneet pakanuuden seurakuntaan ja uskomme, ettei selvä ilmoitettu Raamatun sana riitä vapauttamaan meitä kirouksista.

Siunaus ja kirous raamatullisesta näkökulmasta

Totuus on paljon yksinkertaisempi kuin hämmentävät ja yleiset väärät opetukset. Totuus on näissä sanoissa: **"Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta"** (Jer.17:5). **"Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on"** (Jer.17:7). **Kuten olemme sanoneet, niin raamatullisessa maailmankuvassa siunaus ja kirous liittyvät suhteeseen, eivät oireisiin.** Tuo sanoma on hyvin selkeä monissa paikoissa kuten Jobin kirjassa ja autuaaksijulistamisissa (kuten Matt.5). Joillakin, joita Jumala siunaa on negatiivisia oireita inhimillisestä näkökulmasta ja jotkut, jotka ovat kirottuja

koska eivät tunne Jumalaa ovat onnellisia ja terveitä.

Tässä toinen esimerkki: "Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: 'Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee'" (Gal.3:10). Paavalin johtopäätös on, että on mahdotonta olla muuta kuin kirottu, jos yrittää vanhurskautua lain teoilla. Yksi rikkomus ja olet kirottu. Et voi olla oikeassa suhteessa Jumalaan teoilla. Tässä on vaihtoehto: "Tietäkää siis, että ne, jotka uskovat perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: 'Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi'. Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa" (Gal. 3:7-9). Siunaus liittyy suhteeseen. Ne, jotka ovat "Aabrahamin lapsia" ovat siunattuja, koska heillä on sellainen vanhurskauttava usko joka Aabrahamilla oli. **Ei ole mitään tarvetta etsiä muita oireita kuin merkkejä pelastavasta uskosta.**

Viekäämme tämä vielä syvemmälle: "Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa" (1.Kor.15:22). Jokainen on syntynyt "Aadamissa" ja on siksi synnin ja kuoleman alainen. Sukulaisuussuhteemme Aadamiin kiroaa meidät. Mutta jokainen Kristuksessa oleva on siunattu lupauksella iankaikkisesta elämästä. Me olemme "Aadamissa" luonnollisen syntymän perusteella ja voimme olla

"Kristuksessa" vain yliluonnollisen uudestisyntymisen kautta. Siksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on ainoa keino paeta kirousta. (Ks. Room.5:12-21, Paavalin opetus Aadam / Kristus -analogiasta). Olla oikeassa suhteessa Jumalaan merkitsee, ettei voi olla kirottu kenenkään vähemmän olennon toimesta. Olkoon se sitten henki tai ihminen.

Bileam, kuuluisa kiroaja, yritti tienata ja kirotta Jumalan siunatun kansan Israelin. Tässä on Bileamin johtopäätös koskien tuota yritystä: "Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuksi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi? Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa" (4.Moos.23:19, 20). Mutta Bileam ei luovuttanut. Hän tiesi, että ainoa tapa saada Israel kirotuksi, oli vietellä heidät pakanuuteen, olemaan tottelematon Jumalan Sanalle ja sitten Jumala kiroaisi heidät: "Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että

söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat" (Ilm.2:14; ks. 4.Moos.31:16). Jos Jumalan kansa luopuu, he luopuvat oikeasta suhteesta Jumalaan ja se on ainoa asia, joka kiroaa heidät. Pakanallisen maailmankuvan omaksuminen on tie luopumukseen. Uskon, että Jumala tahtoo varjella meidät siitä. Mutta olisimme täysin hulluja, jos ohittaisimme varoitukset luopumuksesta sillä perusteella, että katsomme olevamme turvassa.

Uskomista pakanoiden tavoin

Pakanat ovat ikuisesti epävarmoja turvallisuudestaan, koska heillä ei ole mitään keinoa tietää ovatko he turvassa jumaliensa käsissä. Heillä ei ole mitään varmaa, erityistä ilmoitusta Jumalasta eikä Jumalalta mitä tulee sen hengellisen maailman luonteeseen jossa he elävät. Siinä määrin kuin pakanallinen ajattelu vaikuttaa kristittyihin heistä myös tulee entistä turvattomampia. He eivät koskaan tiedä milloin heidät voidaan kirotta. He eivät koskaan tiedä milloin demoni ehkä valtaa heidät. He kuvittelevat tarvitsevänsä jonkin henkimaailmasta poimitun hengellisen menetelmän varmistaakseen menestyksen elämässään. He tarvitsevat shamaanin "kristillisen" version välittämään heidän ja henkimaailman välillä (tavallisesti näitä kutsutaan "profeetoiksi" tai "vapautusneuvojiksi"). Lyhyesti, he ovat pakanoiden kaltaisia useimmissa suhteissa. Joillakin kannattajilla, kuten teologisesti hienostuneemmalla Gregory Boydilla, on emotionaaliset tai filosofiset syyt asettaa pakanallinen maailmankuva

etusijalle. Boyd ei voi hyväksyä Jumalan kaitselmukseen uskovan opin seurauksia ja mielellään sanoo sen. Kaitselmuksellinen maailmankuva on Raamatun maailmankuva, vaikka Boyd sen kieltää. Tilalle hän tarjoaa pakanuutta. **Raamatun opetus sanoo selvästi, että Jumala todella valvoo omaa maailmankaikkeuttaan ja tietää kaikki asiat.** Sen juuri Jumala sanoi Jobille, kun Job huomasi olevansa jonkin sellaisen uhri jota Boyd kutsuu ”aiheettomaksi pahaksi”.

Raamatullisen kaitselmusopin vaihtaminen pakanalliseen uskoon ”hengellinen sodankäynti” -maailmankuvineen synnyttää saman yleisen turvattomuuden mikä on ominaista pakanoille. Boyd tiedostaa tämän: *”Mitä hyvänsä muuta ehkä sanotaan koskien klassisfilosofista suunnitelmallia Jumalan kaitselmuksesta (Boydin tapa häväistä kaitselmusoppia), niin se kyllä tarjoaa uskovalle tietynlaista turvallisuutta, joka sodankäyntimaailmankuvasta näyttää puuttuvan - niin kauan kuin ei mennä konkreettisiin hirmutekoihin.”* (31)

Toisin sanoen: on ehkä lohdullisempaa uskoa, että Jumala kaitselmuksellisesti hallitsee omaa maailmankaikkeuttaan viedäkseen historiaa eteenpäin omien pelastavien tarkoitustensa mukaan - mutta ei ole emotionaalisesti tyydyttävää ajatella Jumalaa, joka sallii pahan maailmankaikkeudessaan omien hyvien tarkoitustensa tähden. Ajatus, että paha tapahtuu ulkopuolella Jumalan ennaltatietämyksen ja kaitselmuksellisen hallinnan, näyttää joistakin (kuten Boyd) tyydyttävämmältä. Seuraamus on tietysti, että välttääksemme olemasta aiheettoman pahan uhreja, jota Jumala ei nähnyt

ennalta eikä päättänyt valvoa, meidän täytyy ratkaista, kuinka taistella henkiä vastaan. Pitää löytää suoja niiden pahantahtoista valtaa vastaan. Ellemme hyväksy shamaaneja ja heidän opetustaan, niin pahat henget voivat hyvinkin saada yliotteen ja tuhota meidät.

Viitteet

1. Greg Boyd, God at War, (Downers Grove: Intervarsity, 1997) sivu 11
2. Ibid. 12
3. Ibid.
4. Ibid. 13
5. Ibid.
6. CIC Issue 98: <http://cicministry.org/commentary/issue98.htm> includes a discussion of providence
7. Boyd 292
8. Silva Mind Control on VHS video; John Ankerberg Show
9. Bob Larson, In the Name of Satan — How the forces of evil work and what you can do to defeat them; (Nashville: Nelson, 1996) 109
10. Ibid.
11. C. Peter Wagner, Confronting the Powers; (Ventura: Regal Books, 1996) 237
12. Watchman Nee, The Spiritual Man Vol. 3; (New York, Christian Fellowship Publishers, 1968 – written in 1927) 90
13. See CIC Issues 69, 70, 71 on the Colossian Heresy which is what this is
14. Nee, 91
15. Ibid.
16. Ibid. 93
17. Ibid. 92
18. Wagner, 158, 159
19. Larson, 205
20. Wagner, 52, 53
21. Ibid. 148
22. Ibid. 69
23. Ibid. emphasis his
24. Larson, 208
25. Wagner, 67
26. Ibid. 89
27. Keskustelu aiheesta CIC Issue 68, January/February 2002.
28. Derek Prince, Blessing or Curse – You Can Choose!; (New York: Chosen Books, 1990) 74
29. Ibid. 45
30. Ibid. 46
31. Boyd, 292
32. Ibid.